

Instinkter, som siger: Gud bevares! de store Aktieselskaber og de store Formuer kan sagtens svare, hvad det skal være. Man skal se paa de økonomiske Realiteter; og det er det, det socialdemokratiske Ministerium i England har gjort; det har set, at en saadan alt for høj Selskabsskat kan blive en Fare for det økonomiske Liv. Jeg har kun gjort et lille Skridt i Sammenligning med det Kæmpeskridt, som den socialdemokratiske Regering i England har gjort i den Retning.

Beskyldningerne mod mig for, at jeg som Ordfører for Oppositionen under det radikale Ministerium har gjort alt muligt for at hindre Udnyttelsen af de Skattemuligheder, der den Gang forelaa, er en saa aabenbart usand Beskyldning, en Beskyldning, hvis Usandhed er dokumenteret af mig Gang paa Gang, sidste Gang i forrige Samling udførligt. Jeg skal ikke gentage det alt sammen, det var lige den stik modsatte Virksomhed, mit Parti og jeg udøvede under den radikale Regering, og med Hensyn til Formueforøgelsesskatten var det et Forslag, som gik ud paa, at Indkomster, der var indvundet ved Salg af Formuegenstande i et enkelt Skatteaar, skulde beskattes som almindelig Indkomst og ikke gaa ind under Indkomstskattelovens sædvanlige Regel om, at ved Salg af Værdigenstande regnes Udbyttet kun til Indtægt, naar det er vedkommendes erhvervsmæssige Beskæftigelse at handle med disse Sager. Det var et saaledes begrænset Forslag, et temmelig upraktisk Forslag, som ved mit Initiativ blev ændret til en ret betydelig Forhøjelse af Formueskatten, hvilket der den Gang var Rimelighed for, fordi man den Gang — det var i 1918 — levede i en stærk økonomisk Opgangsperiode, og den Gang kunde en saadan større Belastning af Formuerne vel taales, og jeg var ganske enig med den daværende Finansminister i, at det, der endelig kom ud af den Forhandling, var et Resultat, som var betydelig gunstigere for Statskassen end det, der var tilsigtet af Finansministeren. Det er lidt trist, at vi skal vedblive at fordybe os i disse gamle Sager, som ikke har nogen virkelig praktisk Sammenhæng med de Ting, vi forhandler her, men det ærede Medlem Hr. Rode vil gøre det til en Nødvendighed Gang paa Gang.

Jeg vender mig til den højtærede Finansminister, hvis Udtalelser dannede en velgørende Modsetning til det ærede Medlem Hr. Rodes, idet de var praktisk anlagt og vedrørte den foreliggende Sag, men jeg kan

ikke sige, at den højtærede Finansministers Argumentation paa noget Punkt har rokket ved det, jeg fremførte. Den højtærede Finansminister førte et veltalende Forsvar for sit Forslag, og det var fuldstændig i sin Orden, at han gjorde det, men jeg synes ikke, han fremførte nye Argumenter, og han afkræftede ikke i mindste Maade de af mig fremførte. Det er rigtigt, hvad den højtærede Finansminister har sagt, at Opsparingstilbøjeligheden har noget af et Urinstinkts Karakter i sig, Gud være lovet, at den har det; siden der i vore Dage gøres saa overordentlig meget for at ødelægge den, er det rart, at den har noget af et Urinstinkts Kraft i sig, men selv et Urinstinkt kan bukke under, der kan anvendes en saadan Hestekur overfor et Urinstinkt, at selv ikke det kan staa derfor, og jeg tror, at den Kur, den højtærede Finansminister vil anvende paa Urinstinktet, Opsparingstilbøjeligheden her i Danmark, vil være af den Karakter, at selv den stærkeste Konstitution vil bukke under for den.

Der vil ingen Kapitalflugt blive, mente den højtærede Finansminister, for Kronen vil stige. Ja, nu vil jeg ikke gerne benytte Fremmedord, men man har et gammelt latinsk Ord, som den højtærede Finansminister nok kender, at man søger tilbage og forudsætter det, der skulde bevises. Det er det, den højtærede Finansminister her gør. Jeg betvivler i allerhøjeste Grad, og mange med mig, at dette Forslag vil have den Virkning at hæve Kronekursen. Baade det ærede Medlem Hr. Lange og jeg mener, at det vil have den stik modsatte Virkning, jeg har udtrykt det saa kraftigt, at jeg ikke kunde tænke mig et mere valutfjendtligt Forslag, naturligvis ufrivilligt valutfjendtligt Forslag, end dette i Realiteten vil være, men selv om det skulde have den Virkning, som jeg ikke tror, at hæve Kronekursen, hvad vil det saa betyde i Sammenligning med den uhyre Belastning af Formuen, som vil følge af dette Forslag? Selv om Kronekursen steg noget, skulde det saa virkelig friste en Mand med en Formue paa 1 Mill. Kr. til at lade denne Formue blive her i Landet, naar han, Formueafgiften lagt til de øvrige Skatter, vil komme til at betale ca. 92 pCt. af sin Formueindtægt? Nej, saa kraftigt kan vist ikke en Gang den højtærede Finansminister haabe at hæve Kronekursen, at det skulde kunne i mindste Maade opveje en saadan Belastning af en Formueindtægt som den, her vil fremkomme. Saa sagde den højtærede Finansminister — det